

[Alice Faber]

tilfredse med. Vi er naturligvis interesserede i en grundig udvalgsbehandling, for det er jo noget meget nyt, der skal indføres her, som fru Birthe Rønn Hornbech var inde på. Vi har da også nogle problemer i forhold til nogle af paragrafferne.

Vi er lidt usikre på den foreslåede § 13 i myndighedsloven med hensyn til overførelsen af forældremyndighed til andre. Forældremyndigheden er jo ikke sådan noget, man jonglerer med, så vi vil godt have kigget lidt nærmere på den paragraf under udvalgsarbejdet.

Vi synes, formuleringen i § 14 er for svag. Hvis en ugift mor ikke ønsker fælles forældremyndighed, så er der sikkert en grund til det, så vi vil godt have kigget lidt nærmere på § 14 også.

I § 23 havde vi hellere set, at der i stedet for talen om forældrenes ret til samvær var tale om, at det var noget, børnene havde ret til. Det er noget, som vi gerne vil have kigget på i udvalget.

Det er meget befriende at se et lovforslag, som har moderniseret sproget. Specielt er jeg meget glad for, at det gammeldags begreb, der hed børnenes tarv, er gået ud. Jeg synes, det er dejligt at se et lovforslag, der tager udgangspunkt i barnets situation.

Når det drejer sig om det, som lovforslaget undlader at tage stilling til, og som var med i beslutningsforslaget, synes jeg straks, det er meget værre. Jeg er meget ked af, at justitsministeren på den måde kommer uden om hele rådgivningssituationen. Som nogle af de andre ordførere har været inde på, er disse situationer meget vanskelige for forældrene og børnene, og mange af de børn, som vi har store problemer med senere, både i skolerne og andre steder, er børn, hvis vanskeligheder er startet med forældrenes problemer i forbindelse med en skilsmisssituation – naturligvis også, fordi skilsmisssituationen ikke er afklaret. Derfor synes jeg, der kommer til at ske noget uheldigt, hvis ministeren overlader det til børnerådgivningssentrene og eventuelt social- og sundhedsforvaltningerne at rådgive forældre i denne situation. Børnerådgivningssentrene har nok at gøre med at gå rundt og rådgive social- og sundhedsforvaltningerne i amterne. Den smule tid, de har til behandling og rådgivning ved siden af – med den bemanning, de har – vil overhovedet ikke slå til i dette til-

fælde. Jeg havde meget hellere set, at man havde taget fat i selve mæglingssituationen, som jo mange gange er en parodi. Hvis man havde taget fat dér og havde prøvet at give en rådgivning – fra nogle medarbejdere med en psykologisk-social indsigt ud over juristerne – så kunne man have taget fat i nogle af de konflikter, som vil komme. Man kunne have talt med forældrene om, at på et eller andet tidspunkt bliver den ene af forældrene jaloux, nemlig hvis den anden gifter sig igen. Det er noget, som kommer som et chok for de fleste forældre, som har sagt: vi er så enige, og vi er fuldstændig følelsesmæssigt færdige med hinanden. Men det sker gang på gang, at de situationer opstår. Børnene sidder tilbage og kan ikke forstå, hvorfor forældrene lige pludselig skændes – efter alle de år. Her hænder det, at børnene bliver kastebold, fordi forældrene har en masse uløste konflikter i forhold til hinanden, som gør, at de modarbejder hinanden, når der skal være samkvem.

Jeg ville meget gerne, hvis vi i udvalgsarbejdet kunne nå frem til, at statsamterne fik nogle rådgivningskontorer, som hver eneste skilsmisse skulle igennem, eller som man kunne henvende sig til, og hvor man også kunne henvende sig igen, hvis problemerne opstod op til flere år efter skilsmissen.

Estrup (RV):

Debatten om fælles forældremyndighed, om børns ret til at have to forældre, har løbet længe. Vi har i flere omgange haft forslag til behandling her i salen, og følelserne både hos tilhængere og modstandere har været stærke. Nu, da vi står ved afslutningen med et færdigt udarbejdet forslag fra justitsministeren foran os, kan man som tilhænger være fristet til at udbryde et: endelig! Retstilstanden i Danmark kommer hermed på linje med, hvad der gennem flere år har været gældende i de øvrige nordiske lande. Vi har ikke været foregangsland på dette område.

Man kan håbe på, at den lange debatperiode har været nyttig. Spørgsmålet om børns retsstilling fortjener megen omtanke, og den lovgivning, vi gennemfører på området, bør være i overensstemmelse med den holdning, som findes i befolkningen. Jeg synes, der har været tegn på, at de gentagne debatter her i folketinget har bøjet synspunkterne mod hin-